

Ens faran un 155 i el pagarem els catalans

«Abans que ?recuperar? la Generalitat per ser governats per Skype i burofax des de Madrid, més val resistir i repetir eleccions»

Aquests dies hi ha molt debat sobre si cal ratificar la presidència de Carles Puigdemont o si cal ésser «realista» i cercar un altre candidat no-impugnable i així restituir el govern, l'autonomia i la »normalitat».

Sembla un bon pla, però no ho és; i no només perquè presentar un candidat diferent de Carles Puigdemont és renunciar al dret dels catalans a triar el govern dels catalans, és a dir renunciar a la nostra sobirania com a poble.

Presentar un candidat que no sigui en Carles Puigdemont podria arribar a tenir sentit en un món paral·lel en què l'estat espanyol es comportés com un actor racional i a canvi retirés tota intervenció present i futura de la Generalitat, però aquesta no és la realitat.

La realitat és que en Roger Torrent, nou president del Parlament, s'ha de pagar un bitllet d'avió de la seva butxaca quan va a veure Carles Puigdemont per por a provocar la ira dels tribunals espanyols. La realitat és que el president del Parlament i el candidat a president de la Generalitat no es poden reunir a la delegació de la Generalitat a Brussel·les (que paguem tots els catalans) perquè el govern espanyol ho prohibeix.

La realitat és que des del setembre, Montoro té poder per a decidir què gasta i què no gasta la Generalitat. No parlo del FLA ni de les grans inversions ja, em refereixo a que els alts càrrecs que han quedat dins la Generalitat i els alts funcionaris es veuen obligats a omplir papers assegurant que gastar diners en un dinar de feina, en llogar un cotxe o pagar la subscripció a un diari no es fa amb la voluntat de trencar Espanya. Un 155 econòmic que ha passat molt desapercebut, però que és tan danyí com el 155 polític i encara més difícil d'aturar.

Després hi ha el 155 polític, clar. Aquest que prometen aixecar si votem un president que agradi a Madrid, com fan les colònies educades. Creure a aquestes alçades que Rajoy i Soraya són gent que compleix les promeses ja és ser força innocent, però és que a més creure que Rivera i Arrimadas es quedaran en silenci i de braços plegats si l'independentisme recupera la Generalitat és fer-se trampes al solitari.

Tanmateix ara imaginem que l'aixequen. Tenint en compte la competició entre PP i Cs per veure qui representa millor el nacionalisme espanyol i l'anticatalanisme, no només el govern de l-O serà condemnat a molts anys de presó, sinó que a més saben que en qualsevol moment poden tornar a aplicar el 155 amb zero cost polític a la resta d'Espanya. Si després de la victòria independentista del 21-D, s'accepta que Puigdemont no pot ser ratificat com a president perquè molesta a la Moncloa, què farà l'independentisme quan el govern espanyol presenti 3.526 denúncies per adoctrinament i s'apliqui el 155 per acabar amb la immersió lingüística d'aquí a tres mesos? I per controlar TV3 des de Madrid?

El pujolisme i el maragallisme van crear un miratge segons el qual la Generalitat de Catalunya tenia poder, un miratge en el qual molts votants dels "comuns", PSC i Cs encara creuen. Si l'independentisme entra al govern de la Generalitat sense fer entendre que no podem comprar paper de vater sense omplir papers per a en Montoro, la base social de l'independentisme no s'eixamplarà per enlloc, al contrari: s'empetitirà.

Moncloa té prou poder per forçar a fer retallades i que la culpa sembli del mal govern dels catalans de la mateixa manera que ha forçat el canvi de seu social de centenars d'empreses per a crear un clima social contra l'independentisme. Que l'economia catalana creixi més que l'espanyola o que estiguem en màxims històrics en exportacions o tràfic portuari no ha importat gaire als diaris i opinadors unionistes que han optat per terroritzar la gent amb suposades catàstrofes econòmiques que només existeixen en la seva imaginació. Que ningú tingui cap dubte que silenciaran el 155 econòmic que, per cert, Montoro mai s'ha compromès a aixecar per molt que hi hagi un nou govern.

Així doncs, abans que «recuperar» la Generalitat per a ser governats per Skype i burofax des de Madrid, més val resistir i repetir eleccions. Malauradament, l'escenari de tenir uns anys tranquils per acabar de passar del 50% de vot independentista gràcies a la gestió de govern no és real. Quatre despatxos i cotxes oficials no faran tornar una autonomia que probablement ja no hi és. Si proposem un candidat que no sigui Carles Puigdemont ens faran un 155 i, a sobre, el pagarem els catalans.